

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Concordia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

vero pastores: ita vt hi imperent, illi vero obediant, sitque homo tanquam caput, illud pedes, illud manus, hoc oculi, illud vero aliud corporis membrum, quo omnia recte inter se conueniant, commo- dumque tam ad presectos quam ad subditos redundet, quemad- modum in corporibus membra nequaquam a se dissident, sed cun- da corpus vnum ex diuersis sunt composita, nec idem omnium est officium ac vltus, ad mutuam necessitatis beneuolentiam, neq; oculus graditur, sed ducit: quemadmodum nec pes cernit, sed vadit: nec lingua excipit voces, id enim ad auditum pertinet: sicut nec auditus loquitur, nam linguae id est officium: nalis vero odoris est instru- mentum: at guttur cibum gustat, inquit Iob: manus autem dandi & accipiendi est instrumentum: mens vero cuactis omnibus dux est, penes quam & sentire, ac in quam est sensus: Ita & apud nos, qui commune corpus Christi sumus: omnes enim corpus vnum in Christo, ac per vnum Christum inter nos membra sumus, hoc enim imperat ac praesidet, istud vero obedit & dirigitur; nec amborum idem est officium, quemadmodum nequaquam eorundem est im- perare & subesse, sed ambo vnum sunt in vnum Christum, ab e- dem composita & conglutinata spiritu, licet imperantes a subditi- rursus tanquam medium, & doctrina, & exercitatione, & castate dis- stent. In Orat. de modest. in dispart.

D. Augustini. Cum Scipio in secundi libri fine dixisset, vt in fi- dibus ac tibis, atque cantu ipso, ac voce concertus est quidam ten- dendus ex distinctis sonis, quem immutatum ac discrepantem, au- res eruditae ferre non possunt, isque concertus ex dissimilimarum vocum moderatone, concors tamen efficitur & congruens: Sic ex summis & mediis, & infinitis interiectis ordinibus, vt sonis mode- ratam ratione ciuitatem consensu dissimiliorum concinere, & quae harmonia a multis dicitur in cantu, eam esse in ciuitate con- cordiam, archetypum atque optimum in Republica vinculum in- columnitatis, eamque sine iustitia nullo pacto esse posse. Lib. 1. de ci- uir. Dei, c. 21.

§ POETICAE SENTENTIAE.

Silius 9.

Velle ac nolle ambobus idem, sociat aq; leuio Mens euo, ac paruis diues concordia rebus.

Caipur. Ecl. 2.

Esse pares, & ob hoc concordas viuite, nam Vos Et decor, & cantus, & amor sociant, & atus.

Claud. Epit. Palladii ac Seren.

Viuire concordas, & nostrum dissite munus.

Ouid. s. Metam.

Sed pia Baucis annis, parilique aetate Philemon Illi sunt amnis iuncti iuuenilibus, illa Conseruere casu, pauper atemq; serendo Effecere leuem: nec iniqua mente ferendam. Nec referret dominos illic, famulosve requiras. Tota domus duo sunt, q; demq; parentq; iubentq;.

§ APOPTHEGMATA.

Antisthenes, Fratrum inter se concordiam dixit quouis muro fir- mius munimentum. Id dictum & ad ciuium concordiam accom- modari potest. Laert. l. 6. c. 1.

Musonius dicebat, nullas nuptias sine concordia esse honestas: nec vllam societatem vtilem. Improbos vero inter se concordiam alere non posse. Sicut lignum rectum cum curuo, aut duo ligna cur- ua inter se conuenire nequeunt. Stob. ser. 78.

Leo Byzantini. Leo Byzantini Sophista venit Athenas, populo dissidiis tumultuanti concordiam suaturus: vbi prodisset in fugge- stum, corpore admodum pusillo, omnium risus obortus est. Ille fortuitam occasionem vertens in proemium: Quid, inquit, o viri Athenienses, si conspiceretis vxorem meam? quae tam pusilla est vt vix pertingat ad genua mea. Ad hanc vocem quum maior etiam po- puli risus sublatu esset, subiecit, At nos tam pusillos si quando dis- sidemus, vix ciuitas Byzantium capere potest. Ita sermo Plurarchus in praecipis politicis, Sed eandem fabulam multo aliter narrat Phi- lostratus in Sophistis. Nempe quum prodisset ad populum, diciturus de concordia, ipsa statim spece risum mouit populo, quod obelus esset ac ventre praegrandi. At ille nihil turbatus risu multitudinis. Quid, inquit, ridetis, viri Athenienses? Vxor mihi est me multo oberior, & tamen concordas vnus capit lectulus, discordes ne tota quidem domus. Quod refert Philostratus, & probabilis est & se- riuus.

Isaas Sophista. Lacedaemonii cum periclitarentur, ac de ciuitate mcnibus cingenda consularent, Homericum carmen recitauit Ilius sophista.

Scutus hosti scuro, galea galea atq; Suro vir.

X

Et

Concordia.

§ DEFINITIO.

CONCORDIA, Graece *ἁρμονία*, a *ἁρμό*, & *ἡμῶν*, *ἁρμό* conordo dici- tur ad alterum, in quantum scilicet diuersorum cordium in vnum consensum conueniant, vnde concordia est vniuersum diuersorum appetitum: Pax vero est vnio vnus appetitus. ex B. Thom. secunda Secunda, qua. 29. conordo verbum, quod est conuenio: & concors, eius. concordia, mens, & animi. Et discors, qui corde & animo discordat. Hebraic. *Schalom*, id est, pax: & *Raisan*, beneuo- lencia. Accord. quali d. idem cor.

§ LOCI BIBLICI.

Concordia fratrum commendatur. Psalm. 133. 1. Proverb. 18. 19. Math. 5. 9. Rom. 12. 16. 1. Cor. 1. 10. 2. Cor. 13. 11. Eph. 4. 3. 2. Thess. 3. 16. Tit. 3. 2. Hebr. 10. 24. & 12.

§ PATRVM SENTENTIAE.

Ordo in Ecclesia ita statuit, vt alii sint oues, alii

per metachin... desiderium & Latinum Opto. Et est appetitus delectabilis sensitiua; & est subiectiua in appetitu sensitiuo. B. Thom. 1. 2. q. 3. art. 1.

per metachin... desiderium & Latinum Opto. Et est appetitus delectabilis sensitiua; & est subiectiua in appetitu sensitiuo. B. Thom. 1. 2. q. 3. art. 1.

EXEMPLA BIBLICA. Abraham & Loth, Genes. 13. versicul. 8.

BIBLICI LOCI. Concupiscentia pro fonte omnium malorum appetituum, Jac. 1. 15. damnatur, Exod. 20. 17. Deut. 5. 21. Prou. 23. 5. Matth. 5. 28. Rom. 7. 7.

HIEROGLYPHICA. Concordiam per Lyre hieroglyphicam concordiam figurat.

SENTENTIAE BIBLICE. Ne sequantur cogitationes suas, & oculos suos per res varias fornicantes. Num. 15.

EMBLEMAT. Andreae Alciati. Emblemata xxxix.

Concupiscentia mala peccatum operatur. Sensus & cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua. Gen. 8.

CONCORDIA IN SUPERABILIS. Emblemata xii.

Cum fructu frenatur. Nonne si bene generis recipies, in autem male, statim in foribus peccatum tuum aderit? Sed sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illi. Gen. 4.

APOLOGVS SEV FABVLA. Bones & Leo.

Concupiscentia.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG. CONCUPISCENTIA, Græce in: buplaas, in: buplaas, concupisco. Hebr. Taanah a Taab, desiderauit, expectiit. Cognatio habet cum Daab, exabitur præ nimio desiderio. Huic

Efficiamini diuinæ naturæ confortes, fugientes eius, quæ in mundo est; concupiscentiæ corruptionem. 2. Per. 1.

POLYANTHEA